

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Budapest Környéki Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

lakcím:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/1020-0/2016

Érkezett:

2016. MÁJ. 19.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

3 db

Csatolva: 7.3p 40/2016

BUDAPESTI KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK

Büntető Kollégium

8.3.101/2010

Érk.: 2016-05-03

Érk. módja: személyesen / postán /
gyűjtőládába / e-mailen / faxon

Műny:

1

Melléklet:

6

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

1	db	17+14	Melléklet:
2			Példány:
2016. MÁJ. 19.			Érkezett:
IV/982-0/2016			Ügyszám:
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			

Reménytelenül elutasított

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Bhar.I.1320/2015/47 számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény **II.cikkét, XXIV.cikk (1) bekezdését, XXVIII.cikk(1), (2), (3), és (7) bekezdését.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Kúria Bhar.I.1320/2015/47.számú, 2016.01.12.napján kelt és általam 2016.04.12.napján átvett végzése.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Emberi méltóság megsértése, embertelen/megalázó büntetés tilalma, pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, ésszerű határidőn belül történő elbírálás sérelme, ártatlanság vélelmének megsértése, védelemhez való jog sérelme, jogorvoslathoz való jog sérelme.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A Budapest Környéki Törvényszék 2013. augusztus 6. napján kihirdetett, 8.B.10162010/1010.számú ítéletével bűnösnek mondott ki emberölés bűntettében, részben, mint tettest, részben mint társtettest, részben, mint bűnsegédet (1978.évi IV.tv 166§ (1) és (2) bekezdés, a,c,d,f,i pontok), 2 rendbeli rablás bűntettében, mint társtettest (1978.évi IV.törvény 321§(1) és (3) bekezdés a és c pont), lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés bűntettében, mint társtettest (1978.évi IV.törvény, 263/A§(1) bekezdés a pont) és haditechnikai termékkel visszaélés bűntettében, mint társtettest (1978.évi IV.törvény, 263/B§(1) bekezdés b pont) ezért halmazati büntetésül, mint bünszervezetben elkövetőt életfogytig tartó fegyházbüntetésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy nem vagyok feltételes szabadságra bocsátható,

a bejelentett fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2015.május 8.napján kihirdetett, 5.Bf.399/2014/61 számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a bűnösségemet további 4 rendbeli személyi szabadság megsértésének bűntettében is megállapította (1978.évi IV-es törvény, 175§(1) bekezdés), élet elleni cselekményemet az 1978.évi IV.es törvény 166§(1)és(2) bekezdés j pontja szerint is, vagyon elleni cselekményemet az 1978.évi IV. törvény 321§(1)és(4) bekezdés a pontja szerint, közbiztonság elleni bűncselekményemet társtetteskénti elkövetésnek minősítette, az ellenem magánlaksértés miatt indított büntetőeljárást megszüntette .A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A Kúria, mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla ítéletét a 2016.01.12-én kelt, Bhar.I.1320/2015/4.számú végzésével hatályában fenntartotta.

Ez ellen a végzés ellen további jogorvoslatnak (fellebbezés, felülvizsgálat) a Be.3§(4) és 416§(4) bekezdései alapján nincs helye.

2009. augusztus 21-én vettek őrizetbe a [REDACTED] szórakozóhelyen: kommandósok ellepték a szórakozóhelyet, engem azonnal levittek a földre, a kezeimet hátrabilincseltek, kb fél óráig a földön tartottak, majd ezután - mindenfajta tájékoztatás nélkül - szájnyalkahártya törletet vettek tőlem, ezt követően Budapestre szállítottak az Aradi utcába, a Nemzeti Nyomozó Iroda épületébe.

A DNS mintavétel - és az azon alapuló hemogenetikai szakértői vélemény- amelyet az eljáró bíróságok felhasználtak az eljárásuk során- súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel DNS minta csak gyanúsítottól vehető, az alapos gyanú közlése után, szigorúan meghatározott, jogszabályi feltételek mellett, és mivel ez egy törvénysértő módon beszerzett bizonyíték volt, a Büntetőeljárás törvény (a továbbiakban Be.) 78§(4) bekezdése alapján ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből.

A jogorvoslati jogom sérelme, hogy sem a DNS mintavétel ténye, sem annak módja ellen nem tudtam jogorvoslattel élni a nyomozás során(panasz).

Törvénytörtő volt az is, hogy a hemogenetikus szakértő kirendelő határozat nélkül járt el, így én a szakértő kirendelésének ténye és módja ellen jogorvoslattel (panasz) sem tudtam élni, ezáltal a jogorvoslathoz való jogom is sérült.

Sérült a védekezéshez való jogom azáltal is, hogy a besenyszögi rablási cselekmény kapcsán a nyomozó hatóság hemogenetikus szakértői vélemény beszerzését rendelte el, szakértőt rendelt ki, aki több alkalommal újabb határidőt kért a szakértői vélemény elkészítésére, az azonban végül nem készült el (a DNS azonosítás a büntetőjogi felelősségem esetleges kizárásához vezetett volna).

Sérült a jogorvoslathoz való jogom azáltal is, hogy 2009.augusztus 21-én engem érintő nyomozati cselekmények (szemle, házkutatás) foganatosítására került sor a debreceni

██████████ tartózkodási helyemen, a nyomozati cselekmények ténye és módja ellen jogorvoslattel (panasz) nem élhettem, mivel azokról engem nem értesítettek, azon nem lehettem jelen, észrevételezési/indítványtételi/kérdezési jogomat nem gyakorolhattam(mivel amikor ezek a nyomozati cselekmények zajlottak, engem már Budapestre szállítottak).

Mikor már gyanúsított voltam, tanúként többször kihallgattak a besenyszögi rablással kapcsolatban- jogi képviselő jelenléte nélkül- amely cselekménnyel később meggyanúsítottak, ami szintén a tisztességes eljáráshoz, védelemhez való jog sérelme(és sérti a Legfőbb Ügyészség vonatkozó állásfoglalását is, hogy aki potenciális gyanúsított adott bűncselekményt illetően, az megelőzőleg nem hallgatható ki tanúként).

A bírósági eljárás során többször hivatkoztam arra, hogy engem a nyomozó hatóság tagjai presszionáltak, fenyegettek, azonban a bíróság nem ellenőrizte le ezt a védekezésemet (nem hallgatta ki tanúként az engem kihallgató rendőröket), ami szintén a tisztességes eljáráshoz, védekezéshez való jog sérelme.

Álláspontom szerint a tisztességes eljárás sérelme az egész eljárást felölelni, már maga a vádemelés sem volt törvényes, mivel a vádirat benyújtásakor nem voltak meg a törvényes vád kellékei, a vád jogsértő módon beszerzett bizonyítékokon alapult és nem tartalmazta a konkrét, személyre szabott cselekvőségemet.

Az elsőfokú bíróság pedig nem hívta fel az ügyészséget a vádirat hiányosságainak pótlására, hanem "átvette" az ügyészség funkcióját, azaz megsértette a vádelvet: az elsőfokú eljárás során nem a tényállás tisztázása, a terhelő és mentő, a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülmények feltárása történt valójában, hanem az elsőfokú bíróság elnöke a törvénytelen módon beszerzett bizonyítékok legalizálására, hiányosságaik pótlására folytatott le bizonyítást- azonban - az egyes nyomozási cselekményekről jegyzőkönyvek hiányosak,- és törvénytörtek is- , azok alapján az eljárás menete, a törvényi garanciák betartása vagy ezek

hiánya nem rekonstruálható, egyetlen esetben sem sikerült a hatósági tanúk alkalmazása a törvény rendelkezéseinek megfelelően (hiányoztak a törvényi figyelmeztetések, a hatósági tanúk valójában nem is vettek részt adott nyomozati cselekményen, a dombostanyai házkutatáson ittás személyt kértek fel hatósági tanúnak), hiányosak az eljárási cselekményekről készült videofelvételek.

Az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke-ügyészi indítvány hiányában- intézkedett a titkos információgyűjtés (lehallgatási anyag) beszerzéséről, ami szintén a tisztességes eljárás sérelme.

A bírósági eljárás során a védelem rámutatott a nyomozati cselekmények aggályos voltára, különösen a perdöntő tárgyi bizonyítási eszközök jogszerűségét vitatta. A vádhatóság a tárgyaláson fenntartotta, hogy a vitatott bizonyítékok aggálytalanul felhasználhatók, a védelem felvetéseire az ügyészség semmilyen indítványt nem terjesztett elő.

Ennek ellenére az elsőfokú bíróság elnöke rengeteg rendőr tanú kihallgatását foganatosította a 2009. augusztus 21-én foganatosított szemlék/házkutatások /egyéb nyomozati cselekmények hiányosságainak pótlására, annak ellenére, hogy ezt nem tehetné volna meg, mivel egyrészt a tényállás tisztázása a feladata, nem a nyomozás során beszerzett bizonyítékok hiányosságainak esetleges orvoslása, másrészt a Be. kógensen meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett bizonyítási cselekmények végezhetők (pl. szemle szabályai), a bűnjelek kezelhetők, és ezen nyomozati hibák, a hiányosságok a későbbiek során - különösen a tényállás tisztázási kötelezettség sérelmére- nem orvosolhatóak.

A bűnelkezelés törvényessége soha nem került leellenőrzésre, ez is a tisztességes eljáráshoz/védekezéshez való jog sérelmében manifesztálódik (630-as számú tárgyalási jegyzőkönyv, 484. oldalán olvasható az elsőfokú bíróság tanácsa elnökének bűnelkezeléssel kapcsolatos álláspontja: "a bűnelkezelés nem lesz a bizonyítás tárgyává téve, csupán a fegyveres rész, mert az az izgalmas").

A tisztességes eljárás és a védekezéshez való jog sérelme, hogy az eljáró bíróságok a nélkül minősítették a terhemre rótt bűncselekményeket bünszervezetben elkövetettnek, hogy ilyen kitételt nem tartalmaz a vádirat, a bizonyítási eljárás során sem merült fel a vádtól eltérő minősítés lehetősége, az ügyészi perbeszéd sem tartalmazott ilyen kitételt, ekként az elsőfokú ítélet kihirdetése után szembesültem a bünszervezetben való elkövetés tényével, így lehetőségem sem volt ellene védekezni. Egyik bíróság (első,-másod és harmadfok sem tartalmaz indoklást erre a tényre nézve).

A védekezéshez való jogom és az önvádra kötelezés tilalmának sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke az eljárás során engem is és a többi vádlottat is folyamatosan vallomástételre, észrevételezésre sarkallta, kifejtette azon álláspontját, hogy az ő felfogása szerint, ha egy terhelt nem él az észrevételezés jogával, akkor elfogadja a terhelt társa vagy a tanú vallomását, illetve kifejtette, hogy a "nincs észrevételem" kijelentés tartalmilag miként kerül értékelésre a bizonyítékok értékelése során -ez által tehát az elsőfokú bíróság elnöke prejudikált is- ez az álláspontja a 2011.május 11.napján kelt, 19.Bk.42/2011/4.számú, a tanács elnökének kizárását megtagadó végzésben szerepel részletesen, illetve a tárgyalási jegyzőkönyvekben, mivel ez számtalanszor elhangzott az elsőfokú eljárás során.

A tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke folyamatosan informális kapcsolatot tartott fenn a nyomozó hatóságtól, tőlük adatokat kért be, amikről sem én, sem a vádlott társaim, sem a védők nem szereztek tudomást.

Az eljárás során az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke megkereste a Katonai Biztonsági Hivatalt, minősített iratokba való betekintés végett, mely megkeresésnek a Hivatal eleget tett, azonban a tárgyalásokon a tanács elnöke soha sem ismertette- vádlotti és védői indítvány ellenére sem- hogy a megkeresés teljesítése során milyen információk birtokába jutott, ami a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme.

Ahogy az is, hogy az elsőfokú bíróság a vád alátámasztására szemléket és bizonyítási kísérleteket rendelt el, holott azt a vádhatóság nem indítványozta [REDACTED]

Szintén a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme, hogy Tiszalök településen az elsőfokú bíróság nem tette lehetővé számomra (és védőm, illetve a többi vádlott/védő számára sem), hogy a bizonyítási kísérleten jelen legyünk:

Az elsőfokú bíróság elnöke 2012.szeptember 07-én tájékoztatott minket - a terhelteket-, hogy Tiszalökön igazságügyi fegyverszakértők közreműködésével bizonyítási kísérletet tart.

A 2012.május 5. napján megtartott tárgyaláson jeleztük -a vádlottak és a védők is- az elsőfokú bíróság részére, , hogy kérjük előállításunkat Tiszalökre.

Az elsőfokú bíróság azt is elrendelte, hogy a szakértők vizsgálataikat bírói szemle keretében kötelesek elvégezni (amire kifejezetten kértük az előállításunkat- már az elrendelést megelőzően 4 hónappal is).

Az elsőfokú bíróság 2012.október 3-ai átírata szerint Tiszalökön fegyverszakértők közreműködésével szemlét tart, és bizonyítási kísérletet rendel el. Minket vádlottakat azonban a bizonyítási kísérlet helyszínéről a tanács elnöke utasítására eltávolítottak, így a

fegyverszakértői, helyszíni bizonyításon nem vehettünk részt, amellyel a tanács elnöke megsértette a jelenléthez /indítványtételhez /észrevételezéshez /kérdésfeltételhez- és ezek által -a tisztességes eljáráshoz, védekezéshez fűződő jogainkat (ezek a jogsérelmek nem kerültek később sem orvoslásra, a bizonyítás ismételt felvétele útján, a másodfokú és harmadfokú bíróság pedig ítéletei indoklásában egyáltalán nem foglalkozott ezzel az eljárási szabálysértéssel).

Szintén a védekezéshez való jog és a tisztességes eljárás sérelme, hogy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke -kiküldött bíróként- az ügyésszel együtt Kisléta településen szemlét tartott, tanút hallgatott ki, erről engem és a védőmet nem értesített, megfosztva engem ezáltal a indítványtételhez /észrevételezéshez /kérdésfeltételhez való jogomtól.

A tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság számos, szakértői kompetenciába tartozó kérdést bírált el, bírói mérlegeléssel, szakértő kirendelése nélkül, ezáltal elvitatva a szakértők hatáskörét: így a tatárszentgyörgyi és nagycsécsi helyszínen fegyverszakértő kirendelése nélkül döntött a fegyverhasználattal kapcsolatos, szakértő közreműködését igénylő kérdésekről (pl. lőirány, lövő személy helye, stb).

A tisztességes eljáráshoz fűződő jogom sérelme, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során meghallgatott összes tanú figyelmeztetése során teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a Be. 85. szakasz (3) bekezdés első mondatát, azaz nem tisztázta, hogy az adott tanúval szemben akár relatív, akár abszolút tanúvallomást tevő akadály fenn állt-e, illetve nem figyelmeztette a tanúkat a mentő körülmény elhallgatásának törvényes következményeire, így sérült a Be. 84§-a is, ami a tisztességes eljárás sérelmét eredményezi(a Be.83.§és a 85.§ (3) bekezdés rendelkezéseinek megsértésével kihallgatott tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe).

Embertelen és megalázó büntetésnek tartom, hogy a bíróságok engem tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték.

A másodfokú eljárás során is sérült a tisztességes eljáráshoz, a védekezéshez való jogom: a másodfokú bíróság "betekintgetett" a besenyszögi rablással kapcsolatban utóbb elrendelt nyomozás irataiba, de azokat nem ismertette/nem olvasta fel a tárgyaláson, tehát nem tette a

bizonyítás anyagává, így nem volt lehetőségem azokat megismerni, azokra észrevételt tenni, azokkal kapcsolatban indítvánnyal élni.

Szintén a tisztességes eljáráshoz a védekezéshez és a hatékony jogorvoslathoz való jogom sérelme, hogy a másodfokú bíróság helyt adott a Fővárosi Főügyészség azon bizonyítási indítványának, hogy a [REDACTED] ellen hamis tanúzás büntette miatt folyamatban lévő eljárás iratai beszerzésre kerüljenek a tárgyaláson, erre azonban végül nem került sor. Véleményem szerint, ha a bíróság a bizonyítási indítványnak helyt ad, köteles azt teljesíteni. Mivel ezt nem teljesítette, nem tudtam ezen iratokkal kapcsolatban észrevételezési/indítványtételi jogommal élni.

A harmadfokú nyilvános ülés maga 2016.01.12. napján mindössze reggel 9 órától délután kb fél 4ig tartott, 13 órától 15 óráig tartott szünetet a bíróság, amikor a határozat meghozatalára visszavonult.

Védőmet, dr.Józsa Edina ügyvédet a tanács elnöke egyszerűen leültette, tőle a szót megvonta, (erről a tudósítás itt látható: <http://hirtv.hu/riasztas/jogeros-1325398>), ez a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz fűződő jog sérelme, hiszen perbeszéd közben a szót nem lehet megvonni, és az én védekezéshez való jogom megsértése is, hiszen ez a perbeszéd döntően az első-és másodfokú bírósági eljárás során megvalósult eljárási szabálysértésekkel foglalkozott volna. Ezt a Kúria részéről részrehajlásnak tartom.

(arról nem is beszélve, hogy az írásban benyújtott perbeszédet, amit a védő 1 példányban nyújtott be, el sem olvasták a tanács tagjai 13óra és 15 óra között-ahogy az általam írásban benyújtott fellebbezést sem).

Ahogy sem az én írásbeli felszólalásom, sem védőm által benyújtott írásbeli perbeszéd nem került elbírálásra, mindezek a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezik. Indítvánnyal éltem továbbá a Legfőbb Ügyészséghez, általános vizsgálat elrendelése miatt, amit -hatásköri okból- a Kúriának kellett volna elbírálnia, de az nem került elbírálásra, ami szintén a hatékony jogorvoslathoz fűződő jog sérelme.

Az ügy ésszerű időn belül történő elbírálásának sérelme:

2009.augusztus 21-én vettek őrizetbe, 23-án rendelték el az előzetes letartóztatásomat, ügyemben 2016.01.12-én született jogerős söntés(tehát 6 és fél évig voltam előzetes letartóztatásban).

Hosszú idő telt el a nyomozás lezárása és az első tárgyalási nap között. Az elsőfokú bírósági eljárás során a törvénysértő vádlotti figyelmeztetések miatt ismételni kellett a tárgyalás egyes szakaszait. Az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy a III-ad rendű vádlott védelmében kizárt

védő járt el, ezért a tárgyalásokat (kb 50 tárgyalási nap) meg kellett ismételni (arról nem is beszélve, hogy eljárási szabálysértés történt az ismételéssel, a kizárt védő miatt, azt előlről kellett volna kezdeni, mivel a kizárt védővel lefolytatott bizonyítás anyagát nem lehetett volna figyelembe venni - felolvasással azt ismertetni).

A jogsértő nyomozati cselekmények ellenőrzése is az eljárás elhúzódását eredményezte, ahogy a jogsértő bizonyítási eljárásokra fordított idő is(pl. titkos adatszerzés nyíltta tétele, ügyési indítvány nélkül, az ehhez fűződő tanúkihallgatások).

Az elsőfokú bíróságnak a helytelen figyelmeztetések miatt számos tanút vissza kellett idéznie [REDACTED] ami szintén az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte.

Közel egy évig tartott az elsőfokú bírósági ítélet írásba foglalása(amely miatt fegyelmi eljárás is indult a tanács elnöke ellen), másfél év telt el az elsőfokú ítélet kihirdetése és a másodfokú tárgyalás kitűzése közt. A másod-és harmadfokú tárgyalás között is közel egy év telt el.

Ártatlanság véelme megsértésének tartom, hogy a nyomozó hatóságok (Nemzeti Nyomozó Iroda, Országos Rendőr-főkapitányság) már az elfogásom napján sajtótájékoztatókat tartottak, aminek az volt a témája, hogy én követtem el a később terhemre rótt bűncselekményeket-a sajtótájékoztatók időpontjában ezekkel még meggyanúsítva sem voltam.

Az ártatlanság véelmének megsértése az is, hogy a Kúria büntető elvi határozatot hozott(1/2014), a jogerős elítélésem előtt, ami szintén arról szól, hogy közel másfél éven át ölési cselekményeket követtem el.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Kúria, mint harmadfokú bíróság - törvényi kötelezettsége ellenére- nem bírálta felül az első és másodfokú bírósági döntést, csupán egyes, kiragadott részeket értékelt a sérelmezett végzésében, azokat is jogszabálysértő módon, ezáltal megsemmisítésre szorul:

A védőm a nyilvános ülésen nem a fellebbezés írásbeli indoklását csatolta, hanem az írásba foglalt perbeszédét, nem felel meg a valóságnak, hogy a védő a fellebbezés írásbeli indoklására vonatkozó kötelezettségét megsértette, ahogy az a sérelmezett végzés 4.oldalán olvasható, hiszen [REDACTED] ügyvéd a kirendelt védőm helyetteseként járt el a tárgyaláson, tehát az írásbeli indoklás elmulasztása nem az ő hibája.

Véleményem szerint azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy harmadrendű vádlott közel 37 tárgyalási napon kizárt védővel [REDACTED] járt el- tehát ezeket a tárgyalási napokat nem megismételni kellett volna, azok anyagának felolvasásával, hanem a bizonyítási eljárást előlről kezdeni, sérült a védekezéshez való jogom, hiszen a bizonyítás előlről kezdése esetére

irányadó terhelti jogaimat (vallomástétel, kérdésfeltevés, észrevételezés, indítványok megtétele, iratok megismerése, stb) nem tudtam gyakorolni.

Nem észlelte a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a nyomozás hiányosságait igyekezett pótolni, gyakorlatilag nyomozást folytatott, elvitatta az ügyész hatáskörét (Be.28§(3) és nem az igazságszolgáltatási feladatát teljesítette(Be.12§(1)

Számos esetben a bíróságok megsértették az Alaptörvényben és a Büntetőeljárási törvényben biztosított jogaimat(tisztességes eljáráshoz, védelemhez való jog, önvádra kötelezés tilalma, Be.8§, eljárás ésszerű határidőn belül történő lefolytatásának kötelezettsége).

Súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy hemogenetikai szakértő a harmadfokú bíróság szerint részvizsgálatot végzett: a Be.100§(2) bekezdése szerint kivételesen rendelhető ki szakértő szóban, ha a főkérdés eldöntéséhez valamely részvizsgálat tisztázása szükséges. A tisztességes eljáráshoz, védekezéshez való jogom sérelme, hogy a bíróságok ezt a törvénysértő bizonyítékot nem zárták ki, a bizonyítékok köréből a Be. 78§(4) bekezdése alapján(a DNS mintavétel eredményét és az azon alapuló hemogenetikai szakértői véleményt ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből, mivel nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a nyomozó hatóság a résztvevők eljárási jogainak -utalok itt a Be. 43§-ban biztosított terhelti jogaimra, jelenlét, észrevételezés, indítványtételi jog, jogorvoslathoz való jog-lényeges korlátozásával szerzett meg).

Ügyem kiemelt jelentőségű ügy (Be.554§), az eljárás soron kívüliségére vonatkozó szabályok, amelyek sérültek, ezáltal sérült a jogorvoslathoz, az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéshez fűződő, Alaptörvényben biztosított jogom:

Kiemelt jelentőségű ügyben (amit nemcsak a Be, hanem a BÜSZ 33/A§(1)bekezdése is biztosít) az elsőfokú bíróságnak az ügy érkezésétől számított legkésőbb 30 napon belül meg kell küldenie az érintetteknek a vádiratot és fel kell hívniuk őket bizonyítási indítványaik megtételére.

Kiemelt jelentőségű ügyek kapcsán a Be. a másod és harmadfokon eljáró bíróságnak is megállapít határidőt, amiket a bíróságok nem tartottak be, ezáltal is sérült az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéshez és a hatékony jogorvoslathoz fűződő jogom: a Be. 554§K§ szerint (és a Legfelsőbb Bíróság 2011.07.13-ai kollégiumi véleménye szerint is) Az ügyet a másod, illetve harmadfokú bíróságnak az ügy érkezésétől számított 30 napon belül ki kell tűznie tanácsülésre/nyilvános ülésre/tárgyalásra három hónapon belüli időpontra.

Ezen határidőket sem tartották be az eljáró bíróságok.

A harmadfokú bíróság a nyilvános ülésen is megsértette az Alaptörvényben biztosított védekezéshez, tisztességes eljáráshoz és ezáltal a hatékony jogorvoslathoz való jogomat, az alábbiak szerint:

1.nem bírálta el a nyilvános ülésen csatolt észrevételeimet és a Legfőbb Ügyésznek írt beadványomat(ezek említésre sem kerültek a nyilvános ülésen),

2.Különösen sérelmezem, hogy a védőmtől a tanács elnöke a szót megvonta és őt nem félbeszakította(Be.314§(1)-(4) bekezdés).

A tárgyaláson szó szerint az hangzott el a védő irányába a tanács elnökétől:"Most már többször tényleg nem figyelmeztetem. Befejeztük. Nem vitába keveredünk, befejezte, foglaljon helyet."

A védőm kérte is ennek szó szerinti jegyzőkönyvezését, azonban erre nem került sor, emiatt a jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmet terjesztettünk elő.

A Be.314§(1) bekezdése előírja, hogy perbeszéd közben a szót nem lehet megvonni.

Azáltal, hogy a tanács elnöke a védőmtől a szót megvonta, nemcsak a tisztességes eljáráshoz/ védekezéshez való jogot sértette meg, hanem megakadályozta a védőt, hogy a Be. 501§(1) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek eleget tegyen (a védő köteles minden törvényes eszközt és módot felhasználni, a terheltet mentő és felelősségét enyhítő körülmények felderítését szorgalmazni).

3.Sérti a tisztességes eljáráshoz/védekezéshez/hatékony jogorvoslathoz való jogomat, hogy a bíróság sem az általam, sem a védőm által benyújtott írásbeli védekezést nem bírálta el, nem is tudta volna a mindössze két órás szünet alatt és említés sincs róla a harmadfokú bíróság végzésében (az nem fellebbezés indoklás, amit a védő a harmadfokú nyilvános ülésen becsatolt, ahogy az a harmadfokú végzés negyedik oldalán szerepel, hiszen írásbeli indoklást a kirendelt védőmnek, [REDACTED] kellett volna benyújtania, nem a kirendelt védő helyetteseként a harmadfokú nyilvános ülésen eljáró [REDACTED] ügyvédnek).

Mindezek a körülmények az Alaptörvényben biztosított jogaim súlyos sérelmét idézték elő, amely miatt a harmadfokú bíróság végzése megsemmisítésre szorul.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

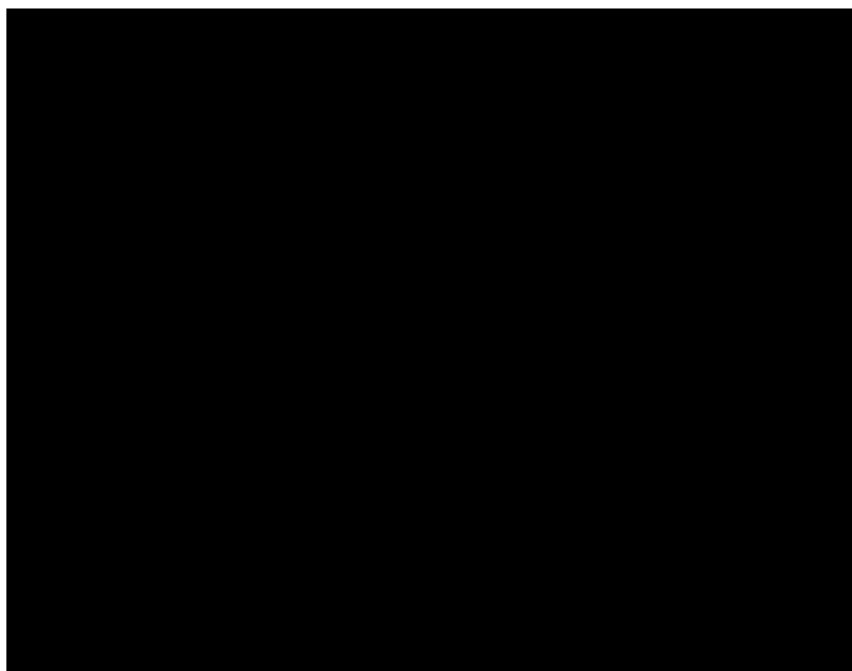
Ügyemben a Budapest Környéki Törvényszék 2013.augusztus 6.napján hirdetett elsőfokú ítéletet, 8.B.10162010/1010.számon, a Fővárosi Ítéltábla 2015.május 8. napján másodfokon, 5.Bf.399/2014/61 számon, a Kúria 2016.01.12. napján harmadfokon, Bhar.I.1320/2015/47.

számon. A Kúria végzésének utolsó oldalán szerepel, hogy a végzéssel szemben sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye a Be.3§(4) és 416§(4) bekezdései alapján.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nincs folyamatban felülvizsgálat, nincs kezdeményezve perújítás.

Kelt:2016.04.27

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, abban az esetben, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok(harmadfokú bírósági végzés, harmadfokú nyilvános ülésről készült tárgyalási jegyzőkönyv, jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelem, annak elutasítása).